

ΣΗΜΕΩΣΙΣ. Τὸ ἐμπορικὸν βιβλίον τοῦτο μετευπόθη ἐν Βέλγη τὸ 1809 ἔτος παρὰ Γεωργίῳ Βεντόττῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ αὐτοῦ, διαπάνη Κωνσταντίνου Κουσκουρούλη.

(238) — Ηρόχειρος Διδάσκαλος τῶν πρωτοπείρων Ῥωμελιτῶν τῆς Γερμανικῆς γλώσσης, συντεθεὶς παρὰ Μιχαὴλ Π. Γεωργίου, τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἐν Βιέννη, αψίγ'. εἰς 8vo.

(239) — Γραμματικὴ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου, συντεθεῖσα μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀκριβοῦς διορθώσεως παρὰ Γεωργίου Βεντόττη. Νῦν δὲ δεύτερον παρὰ τοῦ αὐτοῦ καλλωπισθεῖσα, αἵξυνθεῖσά τε καὶ τύποις ἐκδοθεῖσα διαπάνη τοῦ τυμωτάτου Κ. Κ. Κουσκουρούλη. αψίγ'. Ἐν Βιέννη, 1793. Ἐκ τῆς Ἑληνικῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότου, εἰς 8vo.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ή γραμματικὴ αὕτη ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον ἐν Βιέννη τῷ 1787, πρὸ τοῦ ιωτήφο τῷ Βρουμαζτέφῳ. Ἰδε τὸν ἀριθ. 192 τοῦ παρόντος Καταλόγου. Μετευπόθη δὲ ἐκ τρίτου καὶ τετάρτου ἐν τῇ ῥηθείσῃ τυπογραφίᾳ τοῦ Βεντόττη τὸ 1806 καὶ 1809 ἔτος. Μετευπόθη ἐπίσης ἐν Βενετίᾳ τὸ 1810 παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ.

(240) — Ἰστορία περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουίξην ΙΓ'. τοῦ φονευθέντος παρὰ τῶν ἴδιων αὐτοῦ ὑπηκόων, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ μεταφρασθεῖσα νῦν ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου εἰς τὴν Γραικικὴν ἀπλῆν γλῶσσαν, παρὰ Κηρύκου Χαιρέτου, τοῦ Κρητὸς, καὶ προσφωνθεῖσα τῷ Εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι Κυρίῳ Κυρίῳ Μαρκῷ. Λάμπρῳ Μαρούτζῃ, τῷ ἐξ Ιωαννίνων, ἦδη δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα. αψίγ'. Ἐνετήσιν, 1793. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου, εἰς 8vo.

(241) — Νεκρικὲ Διάλογοι Ι'. συντεθέντες καὶ στιχουργηθέντες παρὰ τοῦ Αἰακοῦ εἰς τὸν "Ἄδην, προτροπῆ τοῦ Πλούτωνος, ἔνθα καὶ ἐτυπώθησαν, ἐπιμελεῖσα καὶ διορθώσει τοῦ Ῥαδαμάνθυος, πρὸς ἡμᾶς δὲ μετεκομίσθησαν παρὰ τοῦ Ἐρμοῦ. Μέρος πρῶτον. Ἐν "Ἄδῃ, ἐπὶ ἔτους 5793.